

ZAINAB

Lajna Ima'illah Norge

Oktober 2024 til mars 2025

Den utlovede Messias^{as}:

Jesu^{as} andre komme

Hadrat Musleh Maud^{ra}:

En kilde til åndelig
og verdslig kunnskap

Morsrollen og barneoppdragelse

i en moderne tidsalder

EN GUDDOMMELIG-INSPIRERT APPELL FRA HUZOOR

Basert på en visjon av Hazrat Khalifatul Masih III, for å beskytte oss mot Satans angrep og søke tilflukt i et uovervinnelig og høyt tårn av Allahs beskyttelse, gjenopplivet Hazrat Khalifatul Masih V følgende appell:

– Bønn I –

سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ

Hellig er Allah og verdig all lovprisning tilkommer Ham (alene), Hellig er Allah, den aller største. Velsign, Å Allah, Muhammad^{sa} og Muhammad^{sa} sitt folk.

- Hver Ahmadi voksen bør resitere ovennevnte salutasjoner på Den Hellige Profeten Muhammad^{sa} minst 200 ganger om dagen.
- Hver ung person mellom 15-25 år, minst 100 ganger om dagen.
- Hvert barn bør resitere det minst 33 ganger om dagen.
- Små barn bør øve på det med sine foreldre noen få ganger om dagen.

– Bønn II –

Alle Ahmadi bør resitere istaghfar minst 100 ganger om dagen:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ

Jeg søker Allahs tilgivelse for alle mine synder og vender meg til Ham.

– Bønn III –

I tillegg til disse bønnene som skal resiteres hver dag, la Huzoor også til at alle Ahmadi bør resitere følgende bønn minst 100 ganger om dagen:

رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ خَادِمُكَ، رَبِّ فَاحْفَظْنِي وَأَنْصُرْنِي وَأَرْحَمْنِي

Å min Herre, enhver ting er under din kontroll. Så; Å min Herre, beskytt meg, hjelp meg og vis meg nåde.

*Disse bønnene bør spesielt resiteres under Jalsa-dagene,
men også regelmessig etter det.*

LEDERSPALTE

Kjære lesere!

Vi lever i en tid preget av krig, uro, kaos og urett. Hver dag som går, er vi vitne til barn som lider, urett som råder og uskyldige liv som går tapt.

Jeg undres noen ganger på om dette noensinne vil snu seg og bli bedre? For hver eneste dag som går, blir det jo bare verre og verre. Når skal dette ta slutt? Hva skal vi gjøre?

Midt i dette virvaret av kaos og urett, må vi huske å trekke pusten dypt og finne vår indre ro igjen. Ramadan står rundt hjørnet og minner oss på nettopp dette. Vi kan søke inn i oss selv, finne oss selv igjen – gjenspeilet av Guds attributter. Vi kan forsøke å bygge oss selv opp igjen, utvikle oss, bli bedre enn det vi er i dag. Bli bedre til å ta vare på oss selv, bli enda bedre til å ta vare på de rundt oss.

Ramadan er kun en måned, og det går raskt. Man kan lett føle at man ikke fikk til alt man hadde satt av mål for denne måneden. Derfor er det lurt å planlegge og sette i gang med forberedelser i god tid.

I denne utgaven av Zainab, har vi fokusert på Ramadan og helsefordeler ved denne unike måneden. Videre ser vi på profetien om Hadrat Musleh Maud (ra), samt hvordan man kan vedkjenne gjennom ulike bevis at Den utlovede Messias (as) var den vi alle har ventet på.

Videre er det et sammendrag av det virtuelle møtet våre yngre hadde med Hudoor (aba).

Det er også sider for Nasirat og de yngre barna. Vi håper at denne utgaven faller i smak.

Med dette ønsker vi våre lesere et godt velsignet nyttår!

Red ...

ZAINAB

Amir AMJ Norge
Zahoor Ahmad Ch.

President Lajna Ima'illah Norge
Annum Saher Islam

Sekretær for publikasjon
Nabila Anwar

Visesekretær for publikasjon
Mansoor Naseer

Redaktør Urdu-del
Nabila Anwar

Redaktør Norsk-del
Shahista Basit

Grafisk Design
Zoya Smamah Shahid
Nabila Anwar

Baitun Nasr Moské
Søren Bulls vei 1
1051 Oslo
ishaat@lajna.no

INNHALDSFORTEGNELSE

4	Vers fra Den hellige Koranen
5	Hadith
5	Utsagn av Den utlovede Messias ^{as}
6	Sammendrag av fredagspreken
10	Morsrollen og barneoppdragelse i en moderne tidsalder
15	Hadrat Mirza Ghulam Ahmad ^{as} er den utlovede Messias
19	Hadrat Musleh Maud ^{ra} : En kilde til åndelig og verdslig kunnskap
22	Hvordan kan juleferien brukes til å gjøre tabligh?
24	Å faste er fordelaktig for helsen
26	Hadrat Khalifatul Masih V ^{aba} sitt virtuelle møte med Lajna Ima'illah og Nasirat-ul-Ahmadiyya Norge
27	Den muslimske kvinnen
30	Barnesider

I Allahs navn den mest Nåderike, evig Barmhjertige

Vers fra Den hellige Koranen

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢١﴾
اتَّبِعُوا مَن لَّا يَسْأَلْكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَالِيَ لَأَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي وَالَّذِي بِهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٣﴾
أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً إِن يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَّا تُغْنِي عَنْهُمْ شِفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقَذُونَ ﴿٢٤﴾
إِنِّي أَذْأَلِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾ إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمِعُونِ ﴿٢٦﴾
قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٨﴾
وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿٢٩﴾
إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿٣٠﴾ لِيَحْسَرَ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣١﴾

«Og fra den fjerneste del av byen kom en mann løpende. Han sa: Å mitt folk, følg (disse) sendebudene. Følg dem som ikke ber dere om noen belønning, men som er rettledede. Og hvorfor skulle jeg ikke tilbe Ham som har skapt meg, og til Hvem dere (også) vil vende tilbake? Skal jeg ta (andre) guder ved siden av Ham? Hvis den Nåderike skulle ønske (å tilføye) meg ondt, så vil deres forbønn ikke gavne meg det minste, heller ikke vil de kunne redde meg. Jeg vil da visselig være i åpenbar villfarelse. Jeg tror visselig på deres Herre, hør da på meg! Det ble sagt (til ham): Tre inn i Paradiset. Han sa: Å gid mitt folk visste, hvorledes min Herre har beskyttet meg (mot synd), og gjort meg til en av de ærede. Og Vi sendte ikke ned over hans folk etter ham noen hærskarer fra himmelen, og Vi sendte visselig ikke (slike hærskarer). Det var kun én røst, så var de (plutselig) tilintetgjort. Ve (Mine) tjenere, det kommer ikke noen sendebud til dem, uten at de spotter ham.»

(Surah Ya Sin, vers 21-31)

Hadith

«For vår Mahdi er det to tegn som aldri har vist seg før, siden himmelens og jordens skapelse, nemlig at månen vil bli formørket på den første natten i Ramadan (på den første av nettene hvor en måneformørkelse kan inntreffe) og solen vil bli formørket på den midterste dagen (på den midterste av dagene hvor en solformørkelse kan inntreffe), og disse tegnene har ikke vist seg siden Gud skapte himmelen og jorden.»

(Sunan al-Daraqutni, Kitab al-Eidain)

MALFŌZAT

Utsagn av Den utlovede Messias, Hadrat Mirza Ghulam Ahmad^{as}

Sann moral

Kort sagt kan man ikke kalle en persons handlinger for moralske dersom de kun er underlagt hans naturlige impulser. Første trinn i et moralsk vesens liv; det vil si et vesen, hvis handlinger kan betraktes som gode eller dårlige, er det trinnet hvor det er i stand til å skille mellom gode og dårlige handlinger, eller gode og dårlige handlinger av forskjellig grad. Dette finner sted når tankeevnen er tilstrekkelig utviklet til å fatte de generelle ideer, og forstå de mer langsiktige følgene av en handling. Et slikt menneske er lei seg når det har latt en mulighet til å gjøre godt stå ubenyttet, eller det føler anger og fortvilelse dersom det har gjort noe dårlig eller ondt. Dette er andre trinn i menneskets liv; det Den hellige Koranen kaller den selvanklagende sjel (de fleste er vel bedre kjent med uttrykket «samvittighet»). Men man må huske på at bare ren formaning ikke er nok for at den helt utviklede skal nå frem til dette.

Vedkommende må også ha så mye kunnskap om Gud at han forstår at Guds skapelse av ham ikke er ubetydelig eller meningsløs. En slik erfaring av Gud foredler sjelen, og bare den kan føre til sant moralske

handling. Sammen med formaninger og advarsler bringer Den hellige Koranen derfor sann gudserkjennelse. Den forsikrer menneskene om at enhver handling bærer frukt; i dette liv bevirker den enten åndelig lykke eller pine, mens det i det kommende liv venter en klarere og mer håndgripelig belønning eller straff. På dette utviklingstrinn vil altså menneskets fornuft, samvittighet og erkjennelse ha nådd det stadium at det overveldes av anger når det gjør det onde, og det er ivrig etter å gjøre det gode. Det er på dette trinn man kan begynne å kalle et menneskes handlinger for moralske.

Det er her nødvendig med en definisjon av ordet *Khulq* (moral). Det finnes to ord som er like, med unntak av vokallyden. Det ene ordet er *Khalq*, som betyr den ytre skapelse, og det andre er *Khulq*, som betyr den indre skapelse eller den indre egenskap. Da indre fødsel eller skapelse fullkommengjøres gjennom moralsk fullkommenhet og ikke gjennom menneskets medfødte lidenskaper, står *Khulq* for moralske kvaliteter, ikke naturlige impulser.

(Filosofien i islams lære, side 23-24)

SAMMENDRAG AV FREDAGSPREKEN

Etter å ha resitert Tashahhud, Ta'awwuz og sura al-Fatihah, resiterte Hadrat Mirza Masroor Ahmad (aba), følgende vers fra Den hellige Koranen, hvis oversettelse er som følgende:

«De som gir ut av sin eiendom ved natt og dag, hemmelig og offentlig, har deres lønn hos deres Herre, og over dem skal det ikke komme frykt, og de skal ikke sørge.» (Koranen 2:275)

OFRE FRA AHMADIYYA-MUSLIMER

Hudoor (aba) sa at ved Allah, den allmektiges nåde, er Ahmadiyya muslimsk trossamfunn i samsvar med denne uttalelsen fra Den hellige Koranen i frontlinjen når det gjelder å ofre økonomisk, både gjennom obligatoriske og frivillige bidrag. Når behovet oppstår,

tilbyr medlemmene av Ahmadiyya muslimsk trossamfunn økonomiske ofre, både åpent og i hemmelighet, uten å bekymre seg for økonomiske vanskeligheter. Dette skjer i en verden preget av streben etter verdslige gleder og oppsamling av rikdom. Mange gjør slike ofre i hemmelighet, uten å søke anerkjennelse.

Hudoor (aba) bemerket at til tross for at mange ahmadi muslimer ikke er spesielt velstående, gjør de ekstraordinære økonomiske ofre og klager aldri over at det er for mange økonomiske ordninger i trossamfunnet. Mange kutter ned på sine grunnleggende behov, til og med behovene til barna sine, for å kunne gi økonomiske bidrag. De forventer aldri eller uttrykker at trossamfunnet skal hjelpe dem i retur under tider med nød. Hvis det noen gang oppstår

et genuint behov, uttrykker de det svært forsiktig og aksepterer kun hjelp i form av lån, som de betaler tilbake.

Hudoor (aba) sa at da den andre kalifen, Hadrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad (ra), startet Tehrik-e-Jadid-ordningen, oppfordret han til medlemmene om å leve et enkelt liv, slik at de kunne gjøre større økonomiske ofre. Det finnes mange i rikere land som lever enkle livsstiler, og det kan virke som om de ikke ville være i stand til å gi store bidrag. Likevel er det de samme menneskene som ender opp med å gi tusenvis i økonomiske ofre. Det finnes også de som bor i mer fattige land, og i forhold til deres midler gir de også enorme økonomiske ofre. Slike mennesker er sanne troende og de som oppnår Guds glede.

EKSEMPLER PÅ OFRE SOM HAR STOR VERDI I ALLAHS ØYNE

Hudoor (aba) sa at enten det er fra Afrika, Europa, Asia eller andre deler av verden, ser han mange eksempler på de som tilbyr store økonomiske ofre. Det er ikke alltid beløpet i seg selv er stort, men vekten det har, akkurat slik som Den ærverdige profeten (sa) en gang, sa at en enkelt dirham kunne bli mer verdifull enn tusen. For de som gjør slike ofre, fjerner Allah, den allmektige, deres bekymringer og øker til og med deres rikdom.

Hudoor (aba) nevnte at en person fra Tanzania fortalte at han opplevde to fordeler etter å ha gjort økonomiske ofre; den ene var at hans rikdom økte. Den andre var at hver gang han fylte opp butikken sin, ble alt solgt

umiddelbart. Han sa at han tror dette er resultatet av å gi økonomiske ofre i Allahs vei.

Hudoor (aba) fortalte også om et medlem fra Kasakhstan, en tidligere militæransatt, som alltid har vært lidenskapelig opptatt av å gi økonomiske ofre.

Han mottar en pensjon, og så snart han mottar den, gir han alltid sine økonomiske bidrag først. Hans erfaring har vært at når han foretar økonomiske ofre, blir hans personlige behov, som kanskje var hindret eller forsinket, oppfylt. Han begynte å bygge en bygning for sin virksomhet, men før bygget var ferdig, gikk han tom for midler. Han vurderte å selge leiligheten

sin for å fullføre konstruksjonen, men han kunne ikke finne en kjøper. Han ba til Alla, den allmektige, om hjelp. Etter å ha bedt, fant han en kjøper til leiligheten og brukte pengene på byggingen. Senere viste det seg at kjøperen ikke trengte leiligheten umiddelbart, og lot ham bli boende der i et år. Han uttrykte at dette var et resultat av hans økonomiske ofre.

Hudoor (aba) fortalte videre om en medisinstudent fra Georgia som ble inspirert av økonomiske ofre foretatt av en nykonvertitt. Denne studenten bestemte seg for å øke sitt løfte. Han ble også inspirert av historien om Hadrat Abu Bakr (ra), som ga alt han hadde for Allahs skyld. Studenten tok en deltidsjobb som taxisjåfør ved siden av studiene, for å oppfylle sitt løfte. Selv om det var krevende, fant han glede i å vite at det var for Allahs tilfredshet. Han klarte å oppfylle sitt løfte, selv om han måtte ta lån fra sin far og tilbakebetale dem sammen med sine bidrag.

Hudoor (aba) nevnte også en lokal hendelse i Tyskland, hvor det ble oppfordret ungdommen å bidra med økonomiske ofre. Mange ble inspirert og økte sine bidrag, inkludert noen som viet hele månedslønner. En person doblet sitt bidrag året etter, og begynte å få store arbeidskontrakter. Han begynte også å leve et enkelt liv for å kunne gi større bidrag.

Hudoor (aba) nevnte en hendelse fra Karachi om Sheikh Majid Sahib, som alltid prioriterte økonomiske ofre etter å ha dekket sin families grunnleggende behov. Under den fjerde kalifen (rh) ga han store bidrag for å spre Den hellige Koranen og for andre formål. Slike mennesker jobber ikke for å samle rikdom, men for å bruke den i Allahs vei.

Hudoor (aba) fortalte også om en student fra Dallas, USA, som fikk penger av foreldrene sine for å kjøpe mat. Han tenkte at han var velsignet som kunne spise ute hver dag, men deretter vurderte han at han kunne bruke pengene på en bedre måte. Derfor ga han disse pengene som bidrag til Tehrik-e-Jadid og klarte seg med å spise frokostblandinger og lignende ting. Han fortalte at som et resultat av dette, oppnådde han suksess på sine eksamener og ble tilfreds. Han følte også andre fordeler ved å leve enkelt, og sa at Gud øker troen til dem Han vil.

Hans Hellighet (aba) konkluderte med at Ahmadiyya Muslimske Samfunn praktiserer økonomiske ofre dag og natt, over hele verden. Denne lidenskapen for ofre og ønsket om Allahs tilfredshet er kjernen i samfunnets fremgang og suksess. Så lenge denne ånden forblir, vil Allah fortsette å velsigne samfunnet. Eksempelene han presenterte viser at denne ånden også lever blant nye konvertitter og ungdommen. Dette er

tiden for å spre veiledning og sannhet. Hvis Ahmadiere fortsetter denne misjonen for Allahs skyld, vil Han fortsette å oppfylle deres behov og beskytte dem mot frykt og bekymringer.

Hudoor (aba) nevnte flere eksempler på mennesker fra ulike deler av verden som gjør store økonomiske ofre. Han påpekte at det ikke alltid er det totale beløpet som teller, men vekten av offeret i forhold til personens midler. Han nevnte en hendelse hvor Den ærverdige profeten (sa) sa at en enkelt dirham ble mer verdifull enn tusen, som et eksempel på hvordan oppriktighet gir et offer større verdi.

Hudoor (aba) sa at det er ved Allah, den allmektiges nåde, at det i dag er medlemmene av Ahmadiyya muslimsk trossamfunn som virkelig er «de som bruker sin rikdom natt og dag». Ahmadiere gjør økonomiske ofre både natt og dag. Ahmadiyya muslimsk trossamfunn har spredt seg til alle deler av verden, og det er over hele verden at ahmadiere gir økonomiske ofre.

Hudoor (aba) sa at mens han avholder sin preken, er det dagtid i noen deler av verden og natt i andre deler av verden, men likevel lytter alle til hans preken

som ett samlet folk. Det er dette som skiller Ahmadiyya muslimsk trossamfunn fra alle andre. Denne lidenskapen for økonomiske ofre og ønsket om å oppnå Allah, den allmektiges, tilfredshet er kjernen i samfunnets fremgang og suksess. Så lenge denne ånden forblir, vil Allah fortsette å velsigne dette trossamfunnet.

*AHMADIER GJØR
ØKONOMISKE OFRE
BÅDE NATT OG DAG*

*SAMTIDIG SOM DE FORBEDRER
SIN ÅNDELIGE TILSTAND, MÅ
AHMADIER STYRKE SITT
FORHOLD MED GUD.*

Hudoor (aba) sa at mange av eksemplene han presenterte, var av nye konvertitter og ungdommen. Slik fortsetter Allah, den allmektige, å opprettholde denne ånden den dag i dag. Vi bør alltid huske at denne tiden tilhører Den utlovede Messias (as) og er til for å spre veiledning og sannhet. Det var for å fullføre læren til Den ærverdige profeten (sa) og spre den til hele verden at Allah, den allmektige, skapte dette samfunnet. Hvis vi fortsetter denne misjonen for å oppnå Guds tilfredshet, vil Gud fortsette å oppfylle våre behov, og vi vil leve livene våre uten frykt, bekymring eller vanskeligheter. Hver ahmadi bør strebe etter å behage Allah, den allmektige. Slik det fremgår av eksemplene som ble presentert, er det slik at de som gjør dette, blir vitne til Allah, den allmektiges velsignelser.

RAPPORT FOR DET FOREGÅENDE ÅRET OG KUNNGJØRING AV DET 91. ÅRET FOR TEHRIK-E-JADID

Hudoor (aba) kunngjorde at det 90. året for Tehrik-e-Jadid nå er avsluttet, og det 91. året har startet. I det foregående året ga Ahmadiyya muslimsk trossamfunn over hele verden økonomiske ofre på £17,98 millioner, en økning på over £779,000 sammenlignet med året før. Til tross for de økonomiske utfordringene i verden har bidragene økt.

Landene med høyest bidrag var som følger:

1. Tyskland
2. Storbritannia
3. USA
4. Canada
5. Et Midtøsten-land
6. India
7. Australia
8. Indonesia

9. Et Midtøsten-land

10. Ghana

Hudoor (aba) sa at det også var en betydelig økning i prosentandelen av de som deltok i Tehrik-e-Jadid-ordningen og bidro til økonomiske ofre. Plasseringene basert på prosentandelen av deltakere er:

1. USA
2. Sveits
3. Storbritannia
4. Canada
5. Australia

Hudoor (aba) sa at noen andre land også fortjener å bli nevnt, som Bangladesh, Nigeria, Nederland, Østerrike, Frankrike, Sveits og et land i Midtøsten. Hudoor (aba) nevnte at dette er til tross for vanskelighetene som oppleves i Bangladesh, der noen ahmadier står overfor falske anklager, hjem blir brent, og ahmadier blir slått. Hudoor (aba) ba om at situasjonen blir bedre i Bangladesh.

Hudoor (aba) ba om at ahmadier alltid må øke sine økonomiske ofre, samtidig som de forbedrer sin åndelige tilstand, må ahmadier styrke sitt forhold med Gud. Samtidig med økonomiske ofre, må vi etterligne alle slike praktiske eksempler som reflekterer en sann muslim. Når dette skjer, vil vi være vitne til økt suksess og fremgang. Vi vil oppleve Guds velsignelser, og vi vil se fiendene bli frustrert.

Hudoor (aba) ba for alle som har gitt økonomiske ofre, om at Allah må gi velsignelser ved deres rikdom og liv, og at de må leve sine liv på den beste måten. Må de finne glede og tilfredshet i sine etterkommere, og må de fortsette å styrke sitt forhold til Gud.

(The review of religions, 8.11.2024)

MORSROLLEN OG BARNEOPPDRADELSE I EN MODERNE TIDSALDER

Malahat Fawzi, avdeling Vestlandet

Vi har et unikt og uerstattelig bånd til våre barn. Dette båndet starter allerede når en kvinne finner ut at hun er gravid. Selv om kropp og sinn i løpet av de ni månedene går gjennom store endringer og man har diverse plager, føler man på en instinktiv og overveldende kjærlighet for det ufødte barnet. Og så etter å ha gjennomgått uutholdelige smerter i en fødsel, glemmer man plutselig alt i det man får øye på sitt barn. I det øyeblikket er det ikke bare et barn som blir født, men også en mor. Plutselig får man ansvaret for omsorgen og velværen til et hjelpeløst og sårbart lite vesen. Lukten, stemmen, og fanget til mor er det eneste de små finner roen og tryggheten i. Mor er hele verden for dem. Og barna blir vår verden.

Morsrollen er en sammensetning av mange ulike roller. Vi skal oppdra dem fra å være hjelpeløse vesener til å bli gode, fromme og rettferdige mennesker slik at de vokser opp til å bli en velsignelse for seg selv og andre.

Dette er ikke en lett oppgave. Det krever enormt mye innsats og pågangsmot av oss. Men som ahmadiyyamuslimer er vi de mest heldige mødrene, fordi vi tror på en levende Gud og er velsignet av Han med Kalifatet. Han veileder oss via sine profeter og kalifer i hvordan vi skal oppdra våre barn til å bli de beste menneskene, altså de som oppfyller både rettigheter overfor mennesker og rettigheter overfor Allah.

Den ærverdige profeten (sa) har fortalt oss at *paradiset ligger under mødrenes føtter*. Angående denne hadith skriver den 2. kalifen (ra) at:

«Folk tolker ofte denne hadith til å bety at man får paradiset hvis man viser lydighet til sin mor, noe som også er riktig. Men den egentlige betydningen av hadith er at et folk oppnår et paradis-samfunn først når mødrene blir flinke til å oppdra barna ordentlig. Hvis ikke mødrene er gode og oppdrar barna ordentlig, vil ikke barna heller bli gode. Det folket som ikke har gode, veloppdratte barn, vil heller ikke få et paradis-samfunn. Et folk får altså paradis via sine mødre.» (Orhni waliyon ke phool, s. 390)

Vi må sørge for å være oppriktige i vår tro. For barna følger med på alt og de gjennomskuer foreldrene sine. Våre kalifer har lært oss at barneoppdragelse henger tett sammen med hvordan vi selv er som personer, både utvendig og innvendig, fordi barna følger ikke bare forbildet vårt, men blir også påvirket av vår indre tilstand. Mange av oss har sikkert hørt uttrykket “children are the best of imitators”. Angående dette sier den 2. kalifen (ra) følgende:

«Gud har skapt barna veldig smarte, fordi de er i en utviklingsprosess og skal lære seg nye ting. Derfor er de ekstra nysgjerrige, utforsker ting ekstra mye og forstår ting fort.» (Orhni waliyon ke phool, s. 162)

For mødre er det derfor enda viktigere med kontinuerlig selvforbedring. Vi må selv ha et levende forhold til Allah. Bønn må være en integrert og sentral del av livene våres, slik at våre barn får smaken på det å ha et åndelig rikt liv. Den 4. kalifen (rah) sier:

«De endringene dere ønsker å skape (i barna deres), må dere først få til i dere selv. Hvis ikke dere reformerer dere selv først, så vil dere ikke klare det

med barna. Hvis ikke deres sinn er fylt med Allahs noor (lys), vil ikke deres barn være det heller.» (Havva ki betiyan jannat nazir muashra, s. 35)

Småbarnslivet i den tiden vi lever i ikke er lett, mødre skal i samfunnet vi lever i, bidra både på hjemmebane og være yrkesaktive. Hverdagen er hektisk og fylt opp til randen. Vi skal følge opp barna på skolen og legge til rette for fritid og lek. Men opp i all hverdagskaoset må vi mødre prioritere troen. Vi er voksne og er ahmadiyyamuslimer av egen vilje. Vi har selv ansvaret for vår tro, derfor må vi gå inn i oss selv og spørre oss i hvilken grad vi følger Allahs påbud. Har troen kun en symbolsk verdi for oss? Eller er vi åndelig forankret i vår tro? Vi har tross alt avlagt troskapsed til den utlovede Messias (as) noe som medfører visse forpliktelser.

Den 2. kalifen (ra) skriver i sin bok *The way of the seekers*:

«Hva er det vi får ut av å tro på en profet hvis vi forblir like uvitende?» Videre skriver han: «Vi må forbedre oss til et markant nivå. Vi burde kunne føle at vi har overgitt oss i troskapsed til et åndelig levende vesen; altså Allah. Hvis ikke ahmadiere oppnår dette nivået av åndelig tilstand, hva har de da oppnådd? Den utlovede Messias (as) har advart oss, han har fortalt oss hva han forventer av oss. Reflekter over hvor seriøst og viktig målet om å rense oss er.» Videre siterer den 2. kalifen (ra), den utlovede Messias (as), som sier: “Kun den som har korrigert sitt forhold til Gud og mennesker, har renset seg. Vi må oppfylle våre forpliktelser til begge... Det vi bekrefter med vår tunge må vi vise med våre handlinger, og aldri redusere Guds status til mennesket (altså ikke likestille Gud med mennesker).» (The way of the seekers, s. 11-12)

Det er tydelig ut ifra disse sitatene at selvreformasjon er essensielt for å bli en god mor, og sett ut fra at vi skal oppdra fremtidige generasjoner blir det enda mer nødvendig at vi jobber med oss selv og gir slipp på dårlige vaner.

Islam legger frem at den beste veien til selvreformasjon er de fem daglige bønnene. I en fredagspreken sier Hudoor (aba):

«De fem daglige bønnene er startpunktet for den åndelige reisen. Det er et frø med potensialet for åndelig fremgang. Dersom man ikke passer godt nok på bønnene sine, undertrykkes dyder (det gode ved oss) slik ugress hemmer fremveksten av en åker. Det er vår oppgave å gjøre bønnens røtter så sterke at den beskytter oss mot alt ondt ... Hver ahmadi bør gå inn i seg selv og undersøke om vi oppfylle våre plikter til å være sanne tilbedere av Allah og samtidig oppføre oss med høy moral og høflighet overfor mennesker.»

Fem ganger i løpet av en dag skal vi altså koble helt ut og overgi oss i kjærligheten for Allah og be om Hans hjelp og støtte til å bli bedre mennesker og komme nærmere Han. Vi klarer oss ikke uten Hans hjelp og barmhjertighet, det vil alltid være en tomhet i oss hvis vi ikke har et oppriktig forhold til Han.

Den verden vi lever i har fallgruver overalt, særlig den tiden vi lever i nå. En tid hvor menneskeheten har gjort store framsteg, men til tross for det ser vi at folk lengter etter indre ro. De prøver desperat å fylle en tomhet med kortvarige gleder. Statistikken på rus, mobbing og psykisk sykdom skyter fart blant barn og voksne som aldri før. Her må det understrekes at det kan være flere ulike medisinske årsaker til psykisk

sykdom, jeg sikter mot den indre uroen som kun kan lindres gjennom et levende forhold til sin Skaper.

Vi har en gylden muligheten til å skjerme oss selv og våre barn fra disse frustrasjonene gjennom å dykke ned i vår tro. Vi er heldige som er så godt organiserte og samlet under en leder, vår kjære Hudoor (aba). Da Hudoor (aba) var her i 2011 oppfordret han oss til å fylle moskeen med tilbedere. Denne oppfordringen er like viktig i dag som den var da. Vi må bli flinkere til å dra nytte av de programmene som arrangeres slik at våre barn også lærer seg det. Fra de er små lærer vi dem at moskeen er Guds hus. Det vi må bli flinkere på er å vise dem med eksempel at moskeen er et sted hvor vi tar til oss lærdom om vår tro og prøver å bli bedre mennesker, et sted for refleksjon og åndelige oppløft.

Så er det dette med prioriteringer og den hektiske hverdagen, her vil jeg si at fra et personlig perspektiv og morsperspektiv så er det å prioritere trossamfunnets programmer til vår egen nytte. Det er vi selv som vil få åndelig utbytte dersom vi deltar på programmer med oppriktighet. Vi må passe oss for å ikke få et overfladisk og kulturelt forhold til trossamfunnet, der man kun deltar ved høytider. Som nevnt tidligere har vi avlagt ed til den utlovede Messias (as) og med den eden har vi egentlig gitt et løfte om å alltid prioritere troen før det verdslige.

I og med at moskeen er et så viktig sted for oss muslimer, så er det ekstremt viktig at vi sørger for at det er et godt sted hvor alle føler seg velkomne. Det er veldig synd hvis noen slutter å komme til moskeen på grunn av noen form for mobbing. I så fall vil vi være skyldige i deres fravær fra moskeen.

Men hvor enn folk møtes, og særlig i en moské, hvor det møtes folk på tvers av generasjoner og opphav, er det fort gjort at det oppstår misforståelser og uenigheter. En eller flere kjipe hendelser kan brukes som grunn til å la være å gidde å dra til moskeen. På samme måte kan det oppstå uenigheter med vervholdere i trossamfunnet. Vår kjære Hudoor (aba) har lagt vekt på den absolutte viktigheten om å aldri ytre noe negativt om trossamfunnet foran barna, fordi foreldrenes kommentarer og holdninger forurenser barnets forhold til trossamfunnet. Vi må hele tiden være bevisste på at våre ord og handlinger blir sådd som frø i våre barn. Derfor hvis man har en oppriktig klage, må den fremmes via de riktige kanalene.

Vi ønsker det beste for barna, derfor må vi justere våre prioriteringer slik at troen blir vår høyeste prioritet. Ta med barna til moskeen, engasjer dere sammen med dem og benytt dere av de programmene som arrangeres. Forklar dem kjærlig, at det er troen vår som gir tilknytning til den Barmhjertige Gud og gjør oss til ærlige og rettfærdige mennesker. Det beste stedet for å føle Hans nærhet er Hans eget hus. Dersom vanen om å prioritere troen før alt annet innarbeides godt nok i barndommen, blir arbeidet med å fortsette med oppdragelsen enklere når barna blir eldre.

Vi bør fra barna er små prate med dem om etiketter for moskeen. Som nevnt tidligere er moskeen et sted for åndelig påfyll og renselse. Det skal være et sted som stimulerer til selvrefleksjon og selvinnsett, men for å skape den rette atmosfæren, må vi sammen med våre barn jobbe med å bli flinkere til å overholde etiketter for moskeen. Barna er godt kjent med konseptet arbeidsro og innestemme, fra barnehage og skolen, og dette bør de regelmessig bevisstgjøres på at det gjelder i moskeen også. Samme med renslighet, det å kontinuerlig minne barna på å holde moskeen ryddig og rydde opp etter seg vil kultivere en ansvarsfølelse

og gode egenskaper i dem, samtidig som de lærer seg viktigheten av renslighet.

Vi alle er kjent med hadith; **اطهور-شطر الايمان**. Det er mye visdom i denne hadith, her sier den ærverdige profeten (sa) at renslighet er halve troen. Altså så viktig er det med renslighet at halve troen er oppnådd om man er renslig, det gjelder både indre og ytre renslighet, ikke bare fordi de går hånd i hånd, men også fordi det arabiske ordet **اطهور** betyr begge deler. Når det gjelder indre renslighet, er det også viktig å ta opp skjermbruk. Det er mye positivt med dagens teknologi og sosiale medier, men det er mange fallgruver. For at våre barn skal få en sunn tilnærming til teknologien, er det viktig at vi selv først har det. Det barna konsumerer av barneprogrammer, apper og spill påvirker dem til stor grad. Små barn er veldig påvirkelige, derfor er det utrolig viktig at vi er kritiske til det barna ser på. Mange barneprogrammer kan være veldig stimulerende for hjernen som er i utvikling. Det fins studier som har konkludert med at akkurat som dop, kan sterke farger og rask musikk forårsake frigjøring av dopamin i hjernen. Dette kan føre til avhengighet og abstinenssymptomer, som over tid kan føre til at barna blir dysregulerte og utvikle konsentrasjonsproblemer. Nylig sa vår kjære Hudoor (aba) under en mulaqat med Lajna fra Tyskland, at barn bør ikke være på skjerm i mer enn en time om dagen. Denne anbefalingen fra Hudoor (aba) er helt i tråd med forskningen som er gjort på skjermtid og barn.

Det er også kjempeviktig at vi foreldre går frem som et godt forbilde her, for det er fort gjort at vi selv blir borte i mobilen og ikke er helt tilstedeværende. Vi kan

verken forlange eller forvente fra våre egne barn at de holder seg borte fra skjerm og sosiale medier hvis vi som foreldre selv ikke viser dette med eget eksempel.

Nå for tiden ser man også at det er helt vanlig at barn helt ned til 6-10 årsalderen har egne iPhones. Barn er langt ifra modne nok til å bruke mobil på en forsvarlig måte og de har heller ikke behov for det. Under et møte med Atfal i Tyskland sier Hudoor (aba) at:

«Det er et utbredt problem at barn maser på sine foreldre om å kjøpe mobil til dem. Noen av dem er bare 10-åringer og sier at de trenger en mobil.»

Videre sier Hudoor (aba):

«Gjennom mobiler kan folk komme i kontakt med barn direkte og frister dem, lede dem til uvaner og få dem involvert i umoralske aktiviteter. Derfor er mobilen en veldig skadelig ting, som gjør at barn mister all sunn fornuft og blir involvert i ugjerninger, så unngå dette.»

For noen barn kan det føles urettferdig at de ikke kan få egen mobil når alle vennene deres har det. Da er det viktig å ha en åpen og trygg dialog med barna om ulempene ved å ha egen mobil i ung alder. Samtidig som vi bygger opp selvtilliten deres slik at de klarer å stå imot gruppepresset. Dette med gruppepress gjelder oss voksne også, vi skal ikke gi barna våre noe bare fordi vennene våre gir barna sine det. Som foreldre er det viktig at vi står fast ved våre verdier og ikke viser noen former for mindreverdighetskomplekser. Det er tross alt en grunn til at tech-grunderne i Silicon Valley åpent sier at de holder ungene sine vekk fra elektroniske dingser og sosiale medier helt opp til 17-årsalderen.

I tillegg til å stå imot gruppepresset i hverdagen, er det også viktig å tenke over vår oppførsel i spesifikke situasjoner, som når vi er i moskeen. Der bør vi voksne være ekstra påpasselige med å ikke sitte på mobilen mens det foregår programmer, det går sterkt imot moskeens etiketter at man scroller unødig på mobilen i moskeen som er et sted for ihukommelse av Gud og refleksjon. Barna bør også forklares på en kjærlig og bestemt måte at når vi er i moskeen så skal vi ikke

være på mobil eller nettbrett fordi det går imot hele hensikten med å være i moskeen. Det kan også ha en smitteeffekt at når et barn sitter og ser på mobil/nettbrett, blir andre barn nysgjerrige og begynner å se på. Hvis man fra de er små innarbeider regelen om at moskeen er et skjermfritt sted, så vil de fra barndommen av være vant til å høre på programmene som foregår, og bare tenk hvor mange nyttige råd og kunnskap de kan absorbere og som vil sitte igjen i de for alltid.

Det finnes som sagt både fordeler og ulemper ved teknologien. Den store fordel vi som ahmadiyyamuslimer har er at selv om vi har spredt oss langt vekk fra Rabwah og Qadian til helt gudløse samfunn, har Gud sørget for å knytte oss til Kalifatet gjennom MTA. MTA kan spille en sterk rolle i barneoppdragelsen og må derfor ikke undervurderes. Hudoor (aba) har selv sagt at vi må se MTA minst én time om dagen i tillegg til Hudoor (ba) sin fredagspreken. Vi kan ikke bare streve med å beskytte barna våre fra dårlig påvirkning fra samfunnet og negativ skjermbruk. Vi må faktisk bytte det ut med gode alternativer. Også her spiller MTA en viktig rolle. Ved å gjøre barna vant med å se mer på MTA beskytter vi dem ikke bare fra dårlige innflytelser fra andre kilder. Vi fyller isteden hjertene deres med gode innflytelser. Et tips bare kan være å sette på MTA i bakgrunnen mens man gjør barna klar til skole, eller sette på MTA før barna kommer hjem fra skolen.

Å navigere gjennom morsrollen, er ikke en lett oppgave. Ofte kan man føle seg helt lost og ikke vite hvor man skal begynne. Det vi kan minne oss selv om er den hellige Profeten (sa) hadith, hvor han (sa) sier:

«Hvis man tar et steg mot Allah, tar Allah ti steg mot deg, hvis man går mot han, kommer han løpende til deg.»

Så poenget er å ta det første steget, så lover Gud å hjelpe deg videre.

Det kan noen ganger føles som om vi ikke strekker til på alle områder og i alle relasjoner, og vi kan til tider føle oss utslitt både mentalt og fysisk. Å kjenne på slike følelser er helt menneskelig, vi mødre blir overveldet og overstimulerte. Derfor er det viktig å

finne måter vi kan ta vare på oss selv på, slik at vi ikke havner i usunne spiraler der vi lar frustrasjonen gå utover barna og sier ting vi angrer på. Den 2. kalifen (ra) skriver at:

«Vi må si til barnet vårt at det er et bra menneske.»
Han skriver videre at: *«Når vi sier dårlige ting til barnet begynner barnet å tenke slik om seg selv.» (The way of the seekers, s. 54)*

Det vi lærer av dette er at det er ekstremt viktig at vi passer på måten vi samhandler med barna på, vi foreldre blir den indre stemmen til barna som de lever med hele livet sitt. Hvis man klarer å si noe uheldig til barnet så er det viktig at man ber om unnskyldning og viser anger til barnet. Barna vil bare få mer respekt til foreldrene på den måten.

Den utlovede Messias (as) har brukt kraftige ord om foreldre som mister besinnelsen og bruker fysisk vold mot barn og likestilt dette med avgudsdyrkelse, og så skriver han:

«Jeg kunne ønske at foreldrene, istedenfor å straffe barna, heller henvendte seg til bønn, at de heller gjorde det til en vane å oppriktig be for sine barn, fordi foreldrenes bønn for sine barn blir spesielt hørt.» (Essence of Islam, vol 3, s. 335)

Twenty-five were the days of August 1905 when Mirza Ghulam Ahmad of Qadian, Punjab, foretold the coming of the Messiah. Except 23, 24 and 25, all other days were his. He said, "The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

Great Is Mirza Ghulam Ahmad The Messiah

FORETOLD PATHETIC END OF DOWE AND NOW HE PREDICTS PLAGUE, FLOOD AND EARTHQUAKE

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

"The time of this country is drawing near." "Fortunate is the land in which he is to appear. It is the land of the Messiah and the land of the Messiah's people."

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) er den utlovede Messias

Sabika Azam, avdeling Nordre Follo

Jesu tilbakekomst er noe av det mest sentrale i den kristne tro. Ifølge kristen tro er Jesus Guds Sønn, Messias, som ble menneske, korsfestet for menneskehetens synd før han ble tatt opp til himmelen. Og han kommer til å vende tilbake i sin gudommelige form til jorden for å dømme levende og døde.

Men ifølge islam var ikke Jesus (as) Guds sønn. Han var en profet, en budbringer fra Gud. En vanlig profet som alle andre profeter. Ahmadiyyalæren sier at Jesus (as) ikke ble tatt opp til himmelen. Heller ikke døde han en forbannet død på korset, men en naturlig og fredelig død som profet. Og en som er død kan ikke komme tilbake til jorda. Derfor mener vi ahmadiyyamuslimer at den Messias som alle venter på ikke kan være Jesus (as). Tilbakekomst av Messias Jesus (as) er kun ment som en metafor for at det skal komme en som er veldig lik han, en som kommer til å ha samme oppgave som han. Og vi

ahmadiyyamuslimer mener, og har den troen at Messias som alle venter på har allerede kommet. Og denne personen er ingen andre enn Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as), grunnleggeren av Ahmadiyya muslimsk trossamfunn. Han er den utlovede Messias som alle venter på.

Spørsmålet mange da stiller er hva slags bevis vi har for at Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) er den Messias alle venter på.

Vel la oss først begynne med å bevise Jesus (as) ikke kommer tilbake til jorden.

Det finnes flere vers i Koranen som beviser Jesu' død. Blant annet vers 56 i kapittel 3. I Kapittel 4, vers 158 leser vi om at Jesus (as) ikke døde på korset.

Men står det noe sted i Bibelen om at Jesus (as) ikke vender tilbake til jorden?

Ja, selv i Bibelen finnes det bevis på at Jesus (as) ikke kommer fysisk tilbake til jorda etter å ha forlatt den. Jesus (as) har selv sagt:

- «Rettferdigheten er at jeg går til Far, og dere ser meg ikke lenger.» (*Johannes 16:10*)
- «For jeg sier dere: Fra nå av skal dere ikke se meg før dere sier: *‘Velsignet er han som kommer i Herrens navn!’*» (*Matteus 23:39*)

Ifølge disse versene kommer ikke Jesus (as) tilbake til jorden. Og da må det bety at den som kommer som Messias er en erstatte for han. En som har samme oppgave som Jesus (as). Akkurat som Johannes kom i stedet for Elia. Jødene som ventet på at Elia skulle vende tilbake før Jesus (as) komme, spurte Jesus (as) om hvor Elia var? Jesus svarte:

- «For alle profetene og loven har profetert fram til Johannes. Og om dere vil ta imot det: Han er den Elia som skulle komme. Den som har ører, hør!» (*Matteus 11:13-15*)

Så da må jo det samme gjelde også for Messias andre komme. Vi kan til og med lese i bibelen at:

- «Jesus sa til dem: «Sannelig, jeg sier dere: Når alt blir født på ny og Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, da skal også dere som har fulgt meg, sitte på tolv troner som dommere over Israels tolv stammer.» (*Matteus 19:28*)

Her bekrefter Jesus ved å si «når alt blir født på ny», at Messias andre komme avhenger av ny fødsel. Altså Messias andre komme kan ikke være tilknyttet til Jesu' tidligere kropp, men blir født i ny kropp. Jesu' andre komme er kun en metafor for at Messias som kommer, kommer til å ha samme oppgaver som Jesus.

Neste spørsmålet blir da: Hvordan er vi sikre på at det er Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) som er den utlovede Messias? Hvorfor kan det ikke være noen andre?

For å finne ut om en profet er sann i sin erklæring om profetdømmet, bør vi legge vekt på livet til den personen før erklæringen. Hvis han da virker ren for synd og annet ondt på alle mulige måter er det ingen tvil om hans sannhet. Dette er et bevis som stemmer overens med menneskets natur. Det samme gjelder for den utvalgte Messias.

Jesus (as) brukte dette argumentet for å bevise sin sannhet.

- «Kan noen av dere påvise at jeg har syndet? Men når det er sannheten jeg sier, hvorfor tror dere meg da ikke?» (*Johannes 8:46*)

På samme måte spør den utlovede Messias (as): «Dere vil ikke finne noen ugjerninger, løgn eller juks i mitt tidligere liv, som vil få dere til å tvile angående meg. Hvem av dere kan kritisere mitt tidligere liv? Det er kun Allahs velsignelse som har fra begynnelsen av holdt meg gudfryktig og det er et argument for de som vil tenke.» (*Tadhkiratu-Shahadatain*)

Per dags dato er det ingen som har klart å sette finger på noe ved Den utlovede Messias (as) sitt tidligere liv. Vi må også huske at Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) sin erklæring om at han er Den utlovede Messias kom i en tid som rett og slett tryglet om Messias' komme. Om han virkelig var en falsk profet burde ikke Gud straffet han? Er det ikke slik at de som erklærer falsk profetdømme blir forbannet av Gud og omsider etterlatt alene og fortapt?

Selv i Bibelen står det:

- «Men våger en profet å tale i mitt navn, med ord som jeg ikke har pålagt ham, eller taler han i andre guders navn, da skal den profeten dø.» (*5.Mosebok 18:20*)
- «Derfor sier Herren om profetene som profeterer i mitt navn enda jeg ikke har sendt dem, de som sier at det ikke skal være sverd og sult i dette landet: Ved sverd og sult skal de omkomme, disse profetene.» (*Jeremia 14:15*)

Ifølge disse versene fra Bibelen vil falske profeter bli tilintetgjort. Årsaken til at løgnere ikke lykkes er at de ikke har Guds velsignelse og støtte på sin side som de sanne profeter og budbringere har.

I Bibelen leser vi historien om falske profeter som Tevdas og galileeren Judas som erklærte profetdømmet. Men Gud tilintetgjorde begge disse falske profetene og deres tilhengere. (*Apostlenes gjerninger 5:36-39*)

Om den utlovede Messias virkelig var falsk i sin erklæring så hvorfor ble ikke han og hans tilhengere altså Ahmadiyya muslimsk trossamfunn blitt tilintetgjort av Gud, akkurat slik Tevdas og galileeren Judas? Det er akkurat fordi den utlovede Messias er sann i sin erklæring at Gud har beskyttet både han og Ahmadiyya muslimsk trossamfunn. Og det er akkurat derfor Ahmadiyya muslimsk trossamfunn vokser den dag i dag.

I stedet for å bli forlatt av Gud og bli tilintetgjort, fikk Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) flere sanne åpenbaringer og tonnevis av hans bønner ble akseptert. Den utlovede Messias (as) skal ha sagt ved en anledning at: «Det at de fleste av mine bønner blir akseptert er et tegn som ingen kan klare å motbevis.»

Den utlovede Messias (as) fikk flere åpenbaringer, og han har spådd flere hendelser og alle har på sin tid hendt akkurat slik de ble spådd og beviste hans sannhet. La oss se på noen av de profetiene som ble oppfylt:

Profetien om sol og måneformørkelse

Hvordan kan vi glemme sol og måneformørkelsen som også er nevnt i Bibelen.

- «Så snart denne trengselstiden er over, skal solen bli formørket og månen miste sitt lys. Stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelens krefter skal rokkes.»

(Matteus 24:29)

Denne profetien ble oppfylt henholdsvis i 1894 for Østen og i 1895 for Vesten i henhold til de oppgitte datoene som den utlovede Messias (as) spådde.

Profetien om svartedauden

Det er nevnt i Bibelen om flere katastrofer ved Jesu' (as) andre komme. Smittsomme epidemier er en av de katastrofene som er nevnt. Den utlovede Messias (as) fikk åpenbaring om svartedauden i februar 1898. Den

Utlovede Messias (as) sa at «Allah, den opphøyde har informert meg at: Jeg skal beskytte alle de som holder seg innenfor ditt hus mot pesten.» Så selv om regjeringen gav tilbud om vaksine mot pandemien frarådet den utlovede Messias (as) menigheten om å ta den vaksinen. Slik at oppfyllelsen av profetien ikke skulle tviles. Og som lovet av Gud, ble denne profetien oppfylt i sin helhet og selv ikke en mus inne i huset til den utlovede Messias (as) døde.

Åpenbaringen om Lekhram

Lekhram var lederen til Arya gruppen i India. Han hadde dårlig mæle og pleide å kritisere både profeten (sa) og Islam. Den utlovede Messias (as) prøvde alt han kunne for at han skulle slutte med dette og oppføre seg. Men han bare økte i sine rampestreker og baksnakking. Den utlovede Messias (as) ba til Gud og fikk en åpenbaring om en smertefull straff for Lekhram. Den utlovede Messias (as) sa:

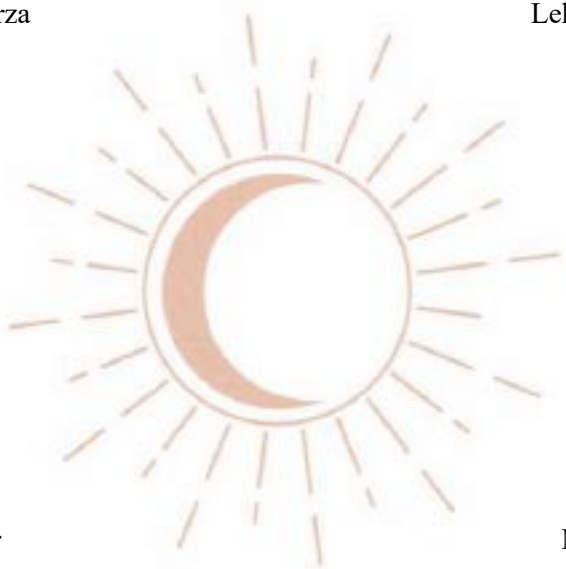
«Dersom han ikke gjennomgår en smertefull straff som er usedvanlig og annerledes enn de vanlige plagene og ikke minner om Guds frykt og dignitet innen en periode på 6 år fra i dag den 20 februar 1883, er jeg ikke sendt av Gud.»

Den utlovede Messias (as) nevnte også at denne profetien skulle bli oppfylt en dag knyttet til Eid-dagen. Og denne profetien ble oppfylt 5 år etter åpenbaringen, når en mann brøt seg inn i huset til Lekhram og drepte han med kniv.

Lekhram sin død er dermed et sterkt bevis på sannheten til Islam og den utlovede Messias (as).

Åpenbaring angående Doktor Dowie

Doktor Aleksander Dowie var en velkjent prest som hadde etablert en by ved navn Sehwan og kunngjorde at Jesus (as) vil stige ned i denne byen. Han hadde en sterk Islam fiendtlig holdning. Den utlovede Messias (as) inviterte han til en diskusjon for å finne ut om

Islam eller kristendommen var sann. Men Dowie kom med frekke uttalelser i stedet.

Nok en gang gav den utlovede Messias (as) tilbud om diskusjon og utfordret Dowie. Den utlovede Messias (as) sa: «Dersom Dowie ikke godtar denne utfordringen vil det være sikkert at byen Sehwan vil snart bli rammet av en katastrofe.»

Dowie gjennomgikk sin straff mens han talte til en større samling. Han ble paralyisert og dermed ble tungen hans lammet. I senere tid ble han rammet av psykiske lidelser og flere andre sykdommer. Byen Sehwan ble tilintetgjort. Han måtte gjennom tusenvis av plager og problemer og døde 9. mars 1908 mens den utlovede Messias (as) fortsatt levde. Dette påviser at han døde en skamfull død og enda en gang ble det vist, at den hellige profeten (sa) og den utlovede Messias (as) er sanne.

Jeg vil spre budskapet ditt til verdens ender

Den utlovede Messias (as) fikk en åpenbaring på urdu som oversatt blir: «Jeg vil spre budskapet ditt til verdens ender»

Med dette lover Gud at Ahmadiyya muslimsk trossamfunn kommer til å vokse å spre seg i hele verden.

Om vi ser i Bibelen så står det:

- «For slik som lyset går ut fra øst og lyser like til vest, slik skal det være når Menneskesønnen kommer.» (Matteus 24:27)
- «Og dette evangeliet om riket skal forkynnes i hele verden til vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme» (Matteus 24:14)

Om vi ser nøye etter så er disse profetiene allerede blitt oppfylt gjennom MTA. Dette er et fabelaktig tegn som er et stort bevis på den utlovede Messias' (as) sannhet. Ikke bare hundrevis, men tusenvis av profetier om den utlovede Messias (as) har blitt oppfylt og fortsetter å bli oppfylt. Hele verden bevitner at ingen har sett menigheten til en vantro spre seg i en slik grad. At flere hundretusener konverterer og blir en del av Ahmadiyya muslimsk trossamfunn er et klart tegn for de fornuftige. Et stort bevis for at den utlovede Messias er Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) er at Ahmadiyya muslimsk trossamfunn fortsetter å vokse og har spredd seg til mer enn 200 land, selv etter mange vanskeligheter og problemer.

Kilder:

1. https://archive.org/details/SadaqatHazratMaud_201511/mode/2up
2. <https://bibel.no/nettbibelen>

HADRAT MUSLEH MAUD (RA): EN KILDE TIL ÅNDELIG OG VERDSLIG KUNNSKAP

Senna Syed, avdeling Nittedal

«Han (den lovede sønn) vil være en manifestasjon av Allahs majestet og barmhjertighet. Han vil vokse med stor hastighet (i løpet av kort tid) og i skjønnhet og velvilje vil han være som deg. Han vil føre til at Koranens fortrefelighet og eminens og Allahs storhet blir etablert i denne verden. Han vil være standhaftig og med suveren besluttsomhet i sine bestrebelser. Han vil være ekstremt intelligent og kunnskapsrik, og han vil bli fylt med sekulær og åndelig kunnskap. Han vil være from og kjekk. Han vil bli utstyrt med majestet og storhet. Nasjoner i verden vil motta velsignelser fra ham; og han skal sørge for utfrielse av fanger og undertrykte.»

Slik lød deler av profetien Hadrat Mirza Ghulam Ahmad, Den utlovede Messias (as) og grunnleggeren av Ahmadiyya muslimsk trossamfunn fikk fra Allah om Musleh Maud, den lovede sønnen, i tiden kjent som *Faij-e-Aawaj (Mørkets tid)*. Islam sto overfor interne og eksterne utfordringer; mange muslimer hadde forlatt islams lære, mens motstandere forsøkte å svekke og ødelegge troen.

Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) dedikerte sitt liv til å forsvare og bevise islams overlegenhet gjennom skriftlig og muntlig innsats. Han utfordret islams motstandere, men få våget å møte ham. På 1880-tallet debatterte han med ledere fra den hinduistiske gruppen «Arya Samaj», som krevde et tegn på islams sannhet. Som svar trakk Hadrat Mirza Ghulam Ahmad (as) seg tilbake i 40 dager i Hoshiarpur for å be. Allah besvarte hans bønner og lovet ham et klart tegn på islams sannhet: han fikk gladbudskapet om en sønn med eksepsjonelle egenskaper og kvaliteter. En sønn som ville leve et langt

liv og yte store tjenester til troen. I henhold til åpenbaringen og kunnskapen gitt av Allah, presenterte den utlovede Messias (as) denne profetien som et tegn til sine motstandere og publiserte den bredt. Deretter, den 12. januar 1889, som en manifestasjon av denne profetien, skjenket den allmektige Allah ham den elskede og ærede sønnen. Hadrat Mirza Bashirud Din Mahmood Ahmad (ra), den andre kalifen i Ahmadiyya muslimsk trossamfunn og Musleh Maud ble født.

Profetien gitt av Allah ble oppfylt, og alle de forutsagte egenskapene ble etter hvert tydelige i Hadrat Musleh Mauds (ra) person. Han var fylt med kjærlighet til Allah og den hellige profeten (sa) og hadde en dyp forståelse og kjærlighet for den hellige Koranen. Han vokste raskt og ble et redskap for å etablere Koranens overlegenhet og status over hele verden. Ingen lærde våget å utfordre ham. Til tross for fiendens forsøk på å hindre ham, ydmyket Allah dem fullstendig og bekreftet hans standhaftighet og høye besluttsomhet. Hans kvaliteter og

høye status ble så klare og overbevisende at selv hans fiender måtte anerkjenne hans dyder. Allah spredte hans berømmelse til alle verdenshjørner, og mennesker fra ulike deler av verden ble hans beundrere.

Hans liv var preget av en enestående kombinasjon av åndelig innsikt og praktisk visdom. Han ble valgt som Khalifatul-Masih II i 1914, bare 25 år gammel, og ledet Ahmadiyya muslimsk trossamfunn i 52 år. Under hans ledelse utvidet bevegelsen seg til 46 land og etablerte dusinvis av sykehus og skoler. Videre ga han det

Ahmadiyya muslimske trossamfunnet sitt moderne organisatoriske og administrative rammeverk, inkludert etableringen av organisasjoner for menn, kvinner og barn. Han opprettet også valgkollegiet for å velge Khalifatul-Masih og ledet etableringen av samfunnets nye hovedkvarter i Rabwah, Pakistan, etter delingen av India i 1947.

ÅNDELIG LEDERSKAP

Hadrat Musleh Maud (ra) var en dypt åndelig leder som utdypet Ahmadiyya trossamfunnets tolkninger av Den hellige Koranen og hadith. Gjennom sitt omfattende forfatterskap og taler, forklarte han komplekse teologiske spørsmål med en klarhet og dybde som inspirerte troende over hele verden.

Han utviklet en dyp kjærlighet til Den hellige Koranen og hadde en unik evne til å sette seg inn i betydningene. Denne evnen til å forstå og formidle Koranens dybde ble ansett som en guddommelig gave som kun gis til de rettferdige, og kan ikke oppnås gjennom bedrag eller falskhet. Hans kommentarer til Koranen, kjent som "*Tafseer-e-Kabeer*", som består av ti-bind, er spesielt bemerkelsesverdig for dets grundige analyser og innsikt. Denne regnes fortsatt som en uvurderlig ressurs.

Den utlovede Messias (as) har understreket at kunnskap om Koranens sanne betydning kun gis til de som har renset seg for synd og etablert et nært forhold til Gud. Han bemerket også at dette ikke bare er en påstand som skal aksepteres ukritisk; verdien av slik kunnskap må testes og bevises gjennom sammenligning. Hadrat Musleh Maud (ra) utfordret islams lærde flere ganger til å konkurrere med ham i å legge frem Koranens dype sannheter. Han inviterte dem til å velge hvilken som helst del av Koranen de ønsket, forberede seg så lenge de ville, og skrive ned sin tolkning i en konkurranse med ham. Han erklærte selvsikkert at verden ville se hvem Gud hadde åpnet kunnskapsdørene for. Til tross for gjentatte utfordringer, var det ingen som våget å møte ham i en slik konkurranse.

Eksempler på hans utfordringer inkluderer:

1. **I 1925:** Han inviterte Deoband-lærde til å skrive om Koranens sannheter og vise dens veiledning for moralsk og åndelig reform. Han advarte om at deres

forsøk ville mislykkes fordi de ikke hadde samme dype forbindelse med Guds ord.

2. **I 1934:** Han erklærte i en tale at, som en ydmyk tjener av den lovede Messias, hadde han blitt velsignet med en så dyp forståelse av Koranen at han kunne besvare enhver innvending mot den ved å bruke dens egne vers.
3. **I 1944:** Etter å ha erklært seg som oppfyllelsen av Musleh Maud-profetien, utfordret han igjen alle islamske lærde til å velge hvilken som helst del av Koranen og konkurrere med ham i tolkning. Han ga dem frihet til å konsultere alle tilgjengelige kommentarer og eksperter, men erklærte at han fortsatt ville vinne med Guds hjelp.

Denne evnen til å utdype Koranens sannheter var ikke bare begrenset til intellektuell innsikt. Hadrat Musleh Maud (ra) mente at dette var en del av den guddommelige profetien om at islams storhet og Guds ord skulle bli tydelig for verden gjennom ham. Dette gjorde ham til en sentral skikkelse i spredningen av islams budskap. Hans bidrag til Koranens forståelse, sammen med hans dype innsikt i både åndelige og verdslige spørsmål, bekreftet oppfyllelsen av profetien om Musleh Maud. I tillegg til å ha skrevet "*Tafseer-e-Kabeer*", skrev han også en rekke bøker og pamfletter som dekket et bredt spekter av emner innen teologi, moral og samfunnsproblemer.

Videre oppfordret han sine tilhengere til å leve etter islamske verdier som rettferdighet, medfølelse og tjeneste for menneskeheten. Hans personlige eksempler på tålmodighet, utholdenhet og nestekjærlighet ble sett på som en modell for andre å følge.

Hadrat Musleh Maud (ra) la vekt på viktigheten av personlig åndelig utvikling, og hans lederskap hjalp til med å styrke troen og praksisen til Ahmadiyya muslimsk trossamfunn.

BIDRAG TIL VERDSLIG KUNNSKAP OG SAMFUNNSUTVIKLING

Utover sitt åndelige lederskap og kunnskap, var Hadrat Musleh Maud (ra) også en forkjemper for utdanning og vitenskap. Han etablerte flere utdanningsinstitusjoner og helseorganisasjoner som tjente både Ahmadiyya muslimsk trossamfunn og samfunnet for øvrig. Han

mente at kunnskap og utdanning var essensielle for samfunnets fremgang.

Et av hans mest betydningsfulle bidrag var opprettelsen av *Tehrik-e-Jadid* ordningen, som fremmet utbredelsen av islam ved å finansiere internasjonal misjonering og bygging av skoler, moskeer og sykehus i forskjellige deler av verden. Denne ordningen styrket trossamfunnets globale tilstedeværelse og bidro til utvikling på mange kontinenter. Han opprettet også en annen ordning, kalt *Waqf-e-Jadid*, som fokuserte på å forbedre de økonomiske og sosiale forholdene for medlemmene, spesielt i landlige områder.

Hadrat Musleh Maud (ra) var også en ivrig taler for kvinner og barns rettigheter. Han arbeidet for å forbedre deres tilgang til utdanning og helsevesen, og han oppmuntret kvinner til å delta aktivt i samfunnets sosiale og økonomiske utvikling. Hans visjon om likestilling og rettferdighet har hatt en varig innvirkning på trossamfunnets struktur og verdier.

Hadrat Musleh Maud (ra) var ikke bare en lærer, men også en praktisk leder. Hans rolle i etableringen av byen Rabwah etter delingen av India og Pakistan står som et eksempel på hans organisatoriske ferdigheter. Under byggingen av byen Rabwah inviterte Hadrat Musleh Maud (ra) representanter fra Pakistans største aviser for å presentere prosjektet med kart og detaljer. Byggingen av Rabwah er et bevis på hans sterke beslutsomhet og visjon. Journalisten Waqar Ambalvi fra avisen *Safina* skrev at byen var et forbilde for andre, særlig for immigranter i Pakistan som var hjelpeløse og spredt etter delingen av India. Han påpekte at til tross for kritikk mot Ahmadiyya trossamfunnet, viste deres organisering, solidaritet og støtte til hverandre hvordan praktiske handlinger kan oppnå det som store ord ikke kan.

Ambalvi fremhevet at Rabwah burde være en lærdom for offentligheten og myndighetene i Pakistan. Det var et eksempel på hva som kan oppnås med samarbeid og dedikasjon, i motsetning til tomme løfter. Byen ble sett på som en modell for hvordan lignende prosjekter kunne hjelpe andre immigranter i Pakistan.

FREMTIDSRETTEDE VISJONER

Hadrat Musleh Mauds (as) lederskap var preget av en fremtidsrettet visjon. Han forsto viktigheten av å tilpasse seg forandringer i samfunnet og teknologiske fremskritt. Under hans ledelse ble det tatt skritt for å modernisere samfunnet, samtidig som man beholdt kjerneverdiene i islam. Han oppfordret til samarbeid og dialog mellom forskjellige religioner og kulturer, og han arbeidet for å bygge bro mellom øst og vest. Hans innsats for å fremme interreligiøs forståelse og fredelig sameksistens er spesielt bemerkelsesverdige. Han deltok i flere internasjonale konferanser og dialoger, hvor han representerte Ahmadiyya muslimsk trossamfunn og delte budskapet om fred, kjærlighet og enhet. Hans arbeid bidro til å forbedre forholdet mellom ulike religiøse og etniske grupper, og han ble anerkjent som en ambassadør for fred.

HANS ARV

Hadrat Musleh Maud (ra) etterlot seg en varig arv som både en åndelig veiviser og en samfunnsbygger. Hans arbeider, inkludert hans skrifter, taler og institusjoner, fortsetter å inspirere og veilede millioner av mennesker over hele verden. Gjennom sitt lederskap, klarte han å forene åndelig tro med praktisk kunnskap, og han viste hvordan islamske verdier kunne anvendes for å fremme sosial rettferdighet og menneskelig utvikling.

Hans liv og arbeid er et strålende eksempel på hvordan man kan være en kilde til både åndelig og verdslig innsikt. Hadrat Musleh Mauds (ra) arv lever videre som en inspirasjon for fremtidige generasjoner, og hans bidrag til religion, utdanning og samfunnsutvikling vil forbli uutslettelige i historien.

Kilder:

1. Hazrat Maulana Jalal-ud-Din Shams (1958) "The Noble Son – Fulfilment of a Grand Prophecy" <https://files.alislam.cloud/pdf/The-Noble-Son.pdf>
2. Hazrat Mirza Masroor Ahmad (2024) fredagspreken 23.02 <https://www.alislam.org/friday-sermon/2024-02-23.html>
3. Choudhery Muhammed Siddique Sahib (1997) "Hazrat Musleh Mau'ood, Khalifatul Masih II, in the Eyes of Non-Ahmadis" <https://www.alislam.org/articles/hazrat-musleh-mauood-khalifatul-masih-ii-eyes-non-ahmadis/>

HVORDAN KAN JULEFEIRINGEN BRUKES TIL Å GJØRE TABLIGH?

Momna Ahmad, Majlis Kristiansand

Vintertiden nærmer seg og gater fylles opp av vakre lys og dekorasjoner for å markere juletiden. Selv om jul anses som en kristelig feiring, er det flere enn bare de kristne som bidrar med julestemningen. Som en ahmadi, er plikten vår å aktivt jobbe med tabligh. Derfor bør enhver som ønsker å være en del av arbeidet, være opptatte av å finne nye måter og muligheter for arbeidet. Julefeiringen er en fantastisk tid å bruke for å utføre tabligh. Det er en god del arrangementer, veldedighetsarbeid og anledninger som dukker opp. Hvis vi skal lykkes med å skape kontakter og interesse for jamaaten, kan det å delta på slike arrangementer åpne flere dører.

Først er det viktig å legge fokuset på at julefeiringen har ulike betydninger for enhver som deltar. For noen handler julen bare om å spise god mat og tilbringe tiden sammen med familie, venner eller generelt de man er glad i. Mens for andre har julen en mye mer og dypere betydning, spesielt når vedkommende anser feiringen som en religiøs høytid. Derfor er det viktig at man opprettholder gode holdninger, viser respekt og ikke er uhyggelige om man skulle havne i diskusjoner. Dette vil være med på å vise motparten den riktige siden av islam og våre verdier.

«At han/hun, under opphisselse av sine sanselige begjær, ikke urettmessig vil påføre Allahs skapninger generelt og muslimer spesielt noen lidelser. Verken gjennom tungen, hånden eller på andre måter.»
(Fjerde betingelse for Baiat)

«Hvis du behandler andre med vennlighet, respekt og viser god moral, vil de komme nærmere deg og vil også bli interessert i islam og stille spørsmål og snakke med deg om det. På denne måten vil det også åpne muligheter for tabligh» (Hazrat Mirza Masroor

Ahmad (aba), møte med Waqf nau Finland, 18.desember 2021)

Samtidig som man bør ta initiativet til å delta på arrangementer holdt av andre, er det mulig å utnytte spesielle dager som for eksempel 5.desember som markerer den internasjonale dagen for frivillig arbeid, eller 10.desember hvor menneskerettighetsdagen markeres. Folk flest er ofte opptatte på selve juledagene, men er mye ute i tiden før for å kjøpe inn gaver og mat. Derfor kan det å utnytte disse dagene til å sette opp boder være nyttig og verdifullt. Temaene er både relevante og interesserer både folk som er religiøse og ikke. Man vekker nysgjerrighet for det vi har å si om disse sakene. Samtidig kan man bringe litteratur eller ta opp andre relaterte temaer som bygger broer og felles grobunn.

Eksempler på temaer:

- Hadrat Jesus (as) i islam
- Hadrat Maryam (as) i islam
- Den utlovede Messias' komme
- Profeten Muhammad (sa) sin respekt for kristne (og jøder)
- Verdien av medmenneskelighet i islam
- Veldedighet og sosiale forventninger av en Ahmadi

«Gjør religion lett for andre å følge, ikke gjør det vanskelig. På samme måte, presenter religion på en behagelig måte; ikke gjør det frastøtende for andre.»
(Muslim)

Vintertiden betyr også at vi har lengre netter og kortere dager. Noe som betyr at det er lettere å våkne tidlig for å lese frivillig bønn og tahajjud dedikert til å be for suksess i tabligh arbeid. Siden dagene er korte kan

man også utnytte muligheten for å faste. Med en slik innstilling kan man komme seg i rollen som en suksessfull predikant. (*Tabligh guide*)

«Og si: Sannheten er fra din Herre, la da den som vil, tro, og la den som vil, være vantro...» (*Den hellige Koranen 18:30*)

Ensomhet er også et stort problem man ser i denne perioden. Det er ikke alle som har noen å feire med. Dette medfører vonde følelser hos personer som føler seg utenfor, og det at dagslyset ikke varer lenge, gjør at stemningen fort kan bli dyster. Vær oppmerksomme på naboer, venner eller kollegaer som kanskje er i en slik situasjon. Dette kan spesielt skje med de eldre i samfunnet vårt. Selv om vi ikke feirer jul, er det fortsatt viktig for enhver ahmadi å passe på at deres naboer, venner eller kollegaer har det bra. Kanskje kan du invitere vedkommende over til en kopp med kaffe, te eller middag. En slik aktivitet er både hyggelig for den som arrangerer og den som blir invitert, og bygger broer for tabligh muligheter, siden det vil være naturlig for vedkommende å ønske å bli kjent med deg.

Det arrangeres ofte flere veldedighetsaktiviteter på denne tiden av året. Vi bør engasjere oss i å delta i slike aktiviteter. I juletiden og tiden i forkant er det flere organisasjoner som organiserer åpent kjøkken og deler ut mat, samler inn penger for å kjøpe inn gaver til de trengende eller andre type midler. Hvis man har muligheten kan man sende mat, drikke, gaver eller penger til slike organisasjoner. Hvis man har muligheten kan man også gi gaver og kort til barn på sykehus, spesielt langtidspasienter eller eldre i sykehjem. Oftest har sykehjem eller andre steder med langtidsopphold, egne arrangementer rundt juledagene, eller prioriterer besøk av pårørende, derfor kan man velge å arrangere aktivitetene i november. Igjen, vil dette åpne dører for fremtidige kontakter.

Abu Huraira (ra) forteller at Den hellige Profeten (sa) sa: «Veldedighet er obligatorisk hver dag for hvert ledd i et menneske. Hvis man hjelper en person i saker

som angår ridedyret hans ved å hjelpe ham å ri på den, eller ved å løfte bagasjen på den, vil alt dette være betraktet som veldedighet. Et godt ord, og hvert skritt man tar for å tilby den obligatoriske kongregasjonsbønnen, betraktes som veldedighet og å veilede noen på veien er veldedighet.» (*Sahih al-Bukhari, 2891*)

Tilslutt kan man også arrangere interreligiøse dialoger i moskeen og åpne opp for omvisning. Dette er en gylden måte å holde fokuset på tabligh. Vi kan dermed bygge broer, skape forståelse og samtidig fjerne misforståelser andre kanskje har for islam og Ahmadiyyalæren. Det gir oss rett og slett en plattform til å spre islams sanne budskap. Å ha slike dialoger fremmer felles verdier som vi mennesker har fra forskjellige trossamfunn og som dermed styrker relasjoner og kontakter dannes. Samtidig så er det innenfor islamske prinsipper om toleranse og jamaatens motto «Kjærlighet til alle, ikke hat mot noen», noe som gjør budskapet mer mottakelig.

KJÆRLIGHET TIL ALLE, IKKE HAT MOT NOEN

«Bruk din innflytelse til å kultivere kjærlighet, fred og enhet i hjemmene deres. På samme måte, i det bredere samfunnet, bruk stemmen din, ferdighetene og evnene dine til å fremme fred og harmoni, i stedet for å tenne splittelse eller uenighet. Sammen med mot og stolthet, vær et eksempel på moral og sannhet.» (Hadrat Mirza Masroor Ahmad (aba), nasjonale ijtima UK, 28. september 2024)

Julefeiringen er en verdifull tid å utnytte for tabligh, fordi det er en periode hvor mennesker generelt er mer åpne for meningsfulle dialoger om tro og spiritualitet, i kombinasjon med en giverglede. Den kristne høytiden gir oss en naturlig inngang for å diskutere felles profeter, som Jesus (as) eller andre temaer. Dette styrker båndet gjennom delte verdier som fred, rettferdighet og medmenneskelighet.

Å FASTE ER FORDELAKTIG FOR HELSEN

Salmana Batul Ahmad, avdeling Lillestrøm

Faste er en gammel praksis som forekommer i mange religioner og kulturer. I islam er den mest gjennom Ramadan, den årlige måneden der muslimer avstår fra mat og drikke fra soloppgang til solnedgang. For muslimer er fasten ikke bare en fysisk handling, men en spirituell reise som bringer mennesket nærmere Gud. Faste har også betydelige helsemessige fordeler som stadig blir bekreftet av moderne vitenskap. Denne artikkelen utforsker de helsemessige fordelene ved å faste.

EN SPIRITUELL HANDLING

Faste er en av de fem søylene i islam, og er pålagt alle muslimer. “Å dere som tror, det er foreskrevet dere å faste ...et bestemt antall dager ... og når Mine tjenere spør deg om Meg, så (si): Jeg er nær ...” (*Koranen*, 2:184-188)

Gjennom faste skal en kontrollere sine lyster og fokusere på spirituell utvikling. Faste innebærer å avstå fra mat, drikke, og andre fysiske behov fra daggry til solnedgang. Det er en form for lydighet og hengivenhet overfor Gud, og en måte for troende å rense både kropp og sjel.

Den utlovede Messias (as) understreket viktigheten av å bruke fasten til å forbedre seg selv og utvikle et sterkere bånd til Gud. Det gir en gylden anledning til å praktisere *Taqwa*, eller gudfryktighet. Fasten er en tid for refleksjon, tålmodighet, og indre fred. Han

oppfordret til oppriktig bønn og spirituell fordypelse under fastemåneden for å oppnå større innsikt og styrke i troen. Fasten har en viktig sosial aspekt. Gjennom faste blir muslimer minnet om de fattige og lidende, noe som inspirerer til veldedighet. Ramadan er ofte preget av handlinger som frivillig arbeid og støtte til de som trenger det. Dette er med på å spre fred og medfølelse i samfunnet. Den utlovede Messias (as) understreket at fasten skal ikke bare bli en ytre handling, men en indre forbedring som inkluderer sjenerøsitet og omsorg for andre.

DE HELSEMESSIGE FORDELENE VED FASTE

Selv om faste i islam først og fremst har et åndelig formål, er det også et faktum at faste kan ha store helsemessige fordeler. Nylig har moderne vitenskap bekreftet at faste kan påvirke kroppen positivt på flere måter. Her er noen av de mest kjente fordelene:

1. Forbedret metabolsk helse og vektkontroll

En av de mest kjente fordelene ved faste er dens effekt på vekttap og metabolsk helse. Når kroppen ikke får tilført næring i form av mat, begynner den å bruke sine egne energireserver i form av fett, noe som kan føre til vekttap. I tillegg kan faste øke stoffskiftet, forbedre insulinresistensen, og redusere risikoen for type 2-diabetes. En gjennomgang av forskning på fastemetoder, inkludert periodisk faste, har vist at slike metoder kan bidra til vekttap og redusere risikofaktorer for fedme og metabolsk syndrom.

2. Avgiftning av kroppen

Kroppen vår blir stadig utsatt for miljøgifter og andre skadelige stoffer. Når man faster, får kroppen en pause fra de kontinuerlige prosessene som krever energi, som fordøyelse. Denne pausen gir leveren, nyrene, og andre organer tid til å hvile og rense seg, noe som kan føre til en mer effektiv avgiftning.

3. Forbedret hjernens funksjon og psykisk velvære

Studier har vist at faste kan ha positive effekter på hjernen, inkludert forbedret kognitiv funksjon og økt motstand mot aldersrelaterte sykdommer som Alzheimer og Parkinson. Forskning har også antydning at faste kan bidra til å redusere risikoen for depresjon og forbedre humøret.

4. Redusert betennelse i kroppen

Kronisk betennelse er en underliggende årsak til mange alvorlige sykdommer, inkludert hjerte- og karsykdommer, kreft og diabetes. Forskning har vist at faste kan redusere nivået av inflammatoriske markører i kroppen, noe som kan bidra til å forebygge disse sykdommene. Denne prosessen styrker immunforsvaret og kan gi kroppen en mulighet til å reparere seg selv.

5. Forbedret fordøyelseshelse

Når man faster, får fordøyelsessystemet tid til å hvile. Dette kan være fordelaktig for de som sliter med fordøyelsesproblemer, da faste kan bidra til å redusere oppblåsthet, lindre halsbrann og forbedre tarmenes helse. I tillegg blir fordøyelsen mer effektiv etter fasten, da tarmen er i bedre stand til å absorbere næringsstoffer.

ISLAMSK FASTE OG MODERNE VITENSKAP: ET SAMMENFALL AV INNSIKT

Det er interessant å merke seg hvordan moderne vitenskapelige funn om fastens helsemessige fordeler stemmer overens med islamsk lære om faste. For eksempel viser forskning at periodisk faste kan forbedre kroppens evne til å regulere blodsukker og metabolisme, noe som understøtter islamsk lære om faste som en måte å forbedre selvkontroll og styrke kroppen. Videre viser forskning på psykisk velvære at faste kan forbedre humøret og redusere stress – fordeler som er i tråd med målet om å oppnå fred i sinnet og et sterkere forhold til Gud under fasten.

PRAKTISKE RÅD FOR SUNN FASTE

Selv om faste har mange helsefordeler, er det viktig å faste på en sunn måte for å maksimere disse fordelene.

Her er noen råd for en sunnere faste:

- **Drikk nok vann:** Fokuser på å drikke nok vann før fasten starter, slik at kroppen holder seg hydrert gjennom dagen.
- **Velg næringsrik mat:** Spis mat som gir langvarig energi, som fullkorn, grønnsaker, og magre proteiner.
- **Unngå sukker og fet mat:** Søt og fet mat kan gi rask energi, men etterfølges ofte av energisvikt. Velg heller stabil energi fra sunne alternativer.

Faste er en praksis som tilbyr både spirituelle og helsemessige fordeler, og er det en handling av hengivenhet og selvforbedring. Det er en måte å styrke sitt forhold til Gud og oppnå *Taqwa*, samt å utvikle empati for mennesker i nød. I tillegg bekrefter moderne forskning fordelene med faste, inkludert forbedret metabolisme, avgiftning, og forbedret mental helse. Dette viser at faste ikke bare er en religiøs plikt, men også en handling som kan styrke kropp og sinn.

Kilder

1. *Koranen* (2:184-188)
2. *The Philosophy of the Teachings of Islam*. Mirza Ghulam Ahmad. <https://www.alislam.org/book/philosophy-teachings-islam/>
3. *Gems of the Promised Messiah & Imam Mahdi (as) - Purpose of Fasting is Purification*. <https://www.reviewofreligions.org/45319/gems-of-the-promised-messiah-imam-mahdi-as-the-purpose-of-fasting-is-purification/>
4. *What are the five pillars of Islam?*. <https://www.alislam.org/question/five-pillars-of-islam/>
5. *Fasting Till Fit and Fresh: How Ramadan Can Unlock Your Potential*. Musa Sattar. 22.03.2023. *Review of Religions*. <https://www.reviewofreligions.org/41969/fasting-till-fit-and-fresh-how-ramadan-can-unlock-your-potential/>
6. *Fasting and Modern Medications*. Professor Amtul Razzaq Carmichael. 30.04.2022. *Review of Religions*. <https://www.reviewofreligions.org/38503/fasting-and-modern-medications/>
7. *Effects of Intermittent Fasting on Health, Aging, and Disease*. Rafael de Cabo og Mark P. Mattson. 25.12.2019. *The New England Journal of Medicine*. <https://www.nejm.org/doi/full/10.1056/NEJMr1905136>
8. *Intermittent Fasting and Metabolic Health*. 31.01.2022. *PMC*. <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC8839325/>
9. *Stay healthy during Ramadan*. WHO. <https://www.emro.who.int/noncommunicable-diseases/campaigns/stay-healthy-during-ramadan.html>
10. *Can intermittent fasting improve heart health?* 01.07.2024. *Harvard Health*. <https://www.health.harvard.edu/heart-health/can-intermittent-fasting-improve-heart-health>

HADRAT KHALIFATUL MASIH V (ABA)

sitt virtuelle møte med Lajna Ima'illah og Nasirat-ul-Ahmadiyya Norge

Her følger spørsmålene som ble stillt av Waqfat Nau:

1. *Alisha Zohra Ahmad spurte hvorfor kristne tror at profeten Jesus er Guds sønn. Hun spurte også hvordan man kunne forklare dem, uten å skade følelsene deres, at Jesus (as) var en Allahs profet og ikke Gud.*

Hadrat Khalifatul-Masih V (aba) sa: "Profeten Jesus (as) hevdet ikke å være Guds sønn. Bibelen omtaler enhver edel mann som "Guds sønn". Videre sa han at det var da kristendommen svaie bort fra sin sanne og originale lære at slike trosoppfatninger snek seg inn. Hudoor (aba) la til at denne læren først ble unnfanget av Paulus. Profeten Jesus (as) hevdet aldri, og det er heller ikke skrevet i Bibelen, at Jesus (as) er Guds bokstavelige sønn. Hudoor (aba) sa at hun burde be murabbi i området hennes om å hjelpe henne med å finne referanser i denne forbindelse

2. *Nabila Anwar Sahiba sa i det siste er trenden med å ha, det folk kaller, "familievenner" har økt blant noen Ahmadi-husholdninger, i henhold til at folk besøker hverandre fritt, deltar på blandede sammenkomster, sitter sammen og snakker uten bekymring for purdah, ofte ikke engang dekker seg til med en dupatta. Når de blir spurt om denne oppførselen, hevder de at barna våre har vokst opp sammen og at vi alle er som søsken eller nære familiemedlemmer. Hun ba om veiledning fra Hadrat Khalifatul-Masih V (aba) om hvordan dette problemet skal løses.*

Hudoor (aba) svarte at denne praksisen er feil og sa: "Allah har befalt i Den hellige Koranen å observere purdah, og i kategoriene som er skissert, er det eksplisitt uttalt at dette er [mahram] individene som du ikke trenger å observere purdah ovenfor, og dette er de som ikke er mahram, noe som betyr at du er pålagt å observere purdah foran dem. Det er viktig at vi følger læren i Den hellige Koranen.»

På grunn av dette, kan denne praksisen «over tid føre til skadelige konsekvenser». Han la til:

«I disse dager oppstår det mistanker selv blant slektninger, noe som fører til at det blir fremsatt ubegrunnede anklager mot hverandre om at «han sa dette og hun gjorde det». Så det fremsettes falske påstander selv mot nære slektninger. Når de samme påstandene blir fremsatt om familievenner, i stedet for å skape en atmosfære av kjærlighet og hengivenhet, begynner rifter å dukke opp. Hvis du har familievenner over, bør menn sitte med menn, kvinner med kvinner, jenter med jenter og gutter med gutter.» Hudoor (aba) forklarte at det er hensiktsmessig for små barn å samles for å spise, leke og samhandle til en viss alder, for eksempel fem eller syv – etter det er det best å opprettholde purdah mellom kjønn. Den ærverdige profeten (sa) sa til og med at sengene til søsken, det vil si søstre og brødre, skulle adskilles etter en viss alder. Hudoor (aba) sa videre: «Derfor bør vi ikke bli påvirket av praksisen til menneskene rundt oss, siden vi skal reformere andre mennesker. Hudoor (aba) instruerte tarbiyat-avdelingene til alle underorganisasjonene, inkludert misjonærer, om å lære folk at det alltid er stor visdom bak islams lære.

3. *Nudrat Anwar siterte koranverset, "Og de som sier: 'Vår Herre, gi oss av våre koner og barn gleden av [våre] øyne, og gjør oss til et forbilde for de rettferdige.'" (25:75) og spurte Hudoor (aba) hvilke bønner man kan be og hvilke gjerninger man kan gjøre for å bli mottaker av denne bønningen.*

Hudoor (aba) sa at når foreldre ber inderlig om at barna deres skal være "glede av [våre] øyne, og gjøre oss til et forbilde for de rettferdige", bør både mor og far være rollemodeller for dem hvis opplæring er betrodd dem. For det andre, at barn bør be for foreldrene sine i bønner, og be Allah om å velsigne deres helse og gjøre dem til glede for øynene. Barn bør også be om at de ikke begår noen handlinger som kan føre til vanærelse for foreldrene deres. «Salat er det beste og vakreste middelet til å bønnfalle og oppnå aksept av bønner. Derfor bør mer oppmerksomhet rettes mot bønner», sa Hudoor (aba).

(Al Hakam online 24.03.2023)

DEN MUSLIMSKE KVINNEN

Zoya Samamah Shahid, avdeling Nor

Den muslimske kvinnen er en mor, kone, datter og en søster, og er som sine brødre, født av samme avstamning, like mye verdt, med like mye å tilby samfunnet som mennene rundt seg. Profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham) sa: «Kvinner er menns (likeverdige) søstre.» Kvinner utgjør halvparten av samfunnet, og er ansvarlige for veiledning og reformasjon av de følgende generasjonene av menn og kvinner.

Den ærverdige profeten (Allahs velsignelser og fred være med ham) kom med den islamske læren for omtrent 1500 år siden. Inntil da hadde ingen religion eller folkeslag anerkjent kvinnens frihet og hennes iboende rettigheter. I noen landområder, hvor det ikke var et lovverk tilstede, var det ikke lagt noen overordnede begrensninger for kvinnen, men selv der var ikke kvinnen nødvendigvis fri.

Før den ærverdige profetens (sa) tid hadde ikke kvinner noe rett over sine eiendeler. De hadde ikke noe del i formuen til sine menn eller til sine foreldre. Dersom en mann gikk bort, ble kvinnen heller ikke betraktet som arving etter ektemannens formue, selv

om hun i noen tilfeller var forvalter av ektemannens eiendeler.

Når en kvinne ble giftet bort til en mann, ble hun erklært hans for alltid. Ikke under noen omstendighet kunne hun skille seg fra ham, uansett forhold. Mannen derimot, hadde rett til å skille seg fra henne. Hvis en ektemann forlot sin kone, eller valgte å ikke anerkjenne forholdet, var det ingen lov som ivaretok hennes rettigheter. I samfunn som tillot kvinnen separasjon, var kravene for dette brutale. For eksempel måtte kvinnen bevise at mannen var utro og voldelig.

Da profeten kom med islam, ble urettferdigheten raskt lagt til side. Han reformerte samfunnet. Eksempelvis var det vanlig å begrave jentebarn levende i det arabiske samfunnet. Profeten Muhammad (sa) sa at dersom en far sørget for sine døtres utdanning og god oppvekst, ville han bli frelst, og snudde dermed opp ned på en forferdelig norm.

Han erklærte også at Gud hadde skapt menn og kvinner som likeverdige skapninger, og brøt dermed med den allmennoppfatningen av kjønnsstillingene i

samfunnet på sin tid. Denne læren fra Gud kommer frem i dette koranske verset:

«Sannelig, muslimene - både menn og kvinner - og de troende menn og de troende kvinner og de lydige menn og de lydige kvinner og de sanndru menn og de sanndru kvinner og de utholdende menn og de utholdende kvinner og de ydmyke menn og de ydmyke kvinner og de menn som gir almisse, og de kvinner som gir almisse, og de fastende menn og de fastende kvinner og de menn, som vokter over deres ærbarhet og de kvinner som vokter over deres ærbarhet, og de menn som ihukommer (Allah) meget, og de kvinner som ihukommer (Allah) - alle dem har Allah beredt tilgivelse og en stor belønning.»

(Koranen 33:36)

Ti ganger nevnes menn og kvinner side om side i verset, hva deres religiøse plikter og deres belønning angår, for å gjøre det overveldende klart at menn og kvinner i islam har samme plikter og samme rettigheter. En kvinnes ansvar innenfor troen er nøyaktig det samme som en manns. Hun må også etterlyse det gode og forby det onde, og i tillegg være ansvarlig for velferd for samfunnet. I Guds øyne er det ikke noe skille mellom en kvinne og en mann. Begge kjønnene er likestilte. Likevel rettes det kritikk mot islam som en religion som ikke likestiller menn og kvinner.

Profeten (sa) erklærte at som mennesker og som enkeltindivider har menn og kvinner like my verdi og lik status. I et samfunn har menn noen rettigheter over kvinner, og kvinner har noen rettigheter over menn. Men det betyr ikke at det ene kjønn har mere verdi enn det andre. For å forstå dette, er det viktig å forstå hva likestilling er. I kjønnsrelaterte tema vil absolutt likestilling ikke være foretrukket. Så og si alle er enige i at det er en forskjell mellom kjønnene i noen aspekter av livet. Forskjellen mellom menn og kvinner er deriblant mulig å se i sport, utdanning og yrkesvalg. Hvis absolutt likestilling var et mål i fysiske aktiviteter,

burde menn og kvinner vært på samme idrettsbaner, mot hverandre. Men i sport finner vi *likestilling* og rettferdighet i kamper hvor kvinner spiller mot kvinner, og menn spiller mot menn i likestilte felt. Det mange ser på som forskjellsbehandling mellom kjønnene i islam, er egentlig likestilling i sin beste form.

Profeten Muhammad (sa) kom med en lære som fordelte pliktene som kvinnen tidligere hadde båret på alene, sidestilte kvinner og menn, og ga kvinner en hel rekke rettigheter som de ikke hadde hatt tidligere.

Med islam kom kvinners rett til å eie. De kunne eie eiendom akkurat som menn, og deres eiendommer og formue var ene og alene deres egen. En ektemann hadde nå ingen rett til å ta ektefellens rikdom med mindre den ble gitt til ham frivillig. Uansett hva en ektemann ga sin kone i gave ble det hennes eiendom, og han fikk nå ikke lov til å ta det tilbake fra henne. Å gripe en kvinnes formue med makt, eller tilegne seg den på andre måter, ble betraktet som uakseptabelt. Døtre var nå rettmessige arvinger etter foreldrenes formue akkurat som sønnene.

«Menn tilkommer en del av det som foreldre og nære slektninger etterlater seg, og kvinner tilkommer en del av det som foreldre og nære slektninger etterlater seg, enten det er lite eller mye, en fastsatt del.»

(Koranen 4:8)

I lys av det faktum at forsørgerrollen i familien vanligvis hviler på menn, og kvinner bare er ansvarlige for seg selv, fikk døtre rett på halvparten av det sønnene hadde rett på. Mannens formue var nå ikke bare hans egen, men hele familiens. Kvinner fikk nå også arverett på formuen til sine ektemenn etter deres bortgang, noe de ble holdt bort ifra tidligere.

Ekteskap er utvilsomt et veldig spesielt forhold, men hvis det oppstår religiøse, psykologiske eller andre forskjeller og uenigheter mellom et ektepar, men likevel blir de tvunget til å hedre ekteskapsløfte,

ødelegger partene i forholdet sine liv. Islam anerkjente skilsmisse som noe legitimt allerede for 1400 år siden. Når en mann og en kone er enige om at de ikke lenger kan bo sammen, kan de derfor bryte dette løftet med gjensidig samtykke, uten å måtte beskyldre det andre partiet for noe grusomt.

Kvinner har en viktig rolle i oppdragelsen av sine barn, og med islam fikk de retten til å ta del i avgjørelser angående sine unger. Med islam fikk kvinnen frihet, og retten til å bestemme over seg selv. Hun ble pålagt det å søke kunnskap, akkurat som alle menn. Hun ble fritatt plikten til å forsørge for sin familie, men ble ikke fratatt retten.

Vi ser at i den norske kulturen forventes det at kvinner går ut i jobb, og hjemme-mødre blir sett ned på, noe som står i kontrast med for eksempel kulturen i USA. Denne forventningen kan virke nærmest som en byrde, og kan ha en ødeleggende effekt på enkelte familier. Hvis en kvinne velger å gå ut i arbeid, er det hennes rett og hennes valg. Det hun tjener er hennes eget, for hun er fritatt ansvaret som familiens forsørger.

En kvinne er ikke bare en aktiv del av samfunnet som en arbeider, men også som en god mor. Men når hun først velger å ta del i arbeidslivet, kan samfunnet også legge store hinder for henne. Friheten kvinner fikk på profetens tid blir i dag sett på som undertrykkende. De europeiske landene har gitt individer rettigheter som inkluderer ytringsfrihet, religionsfrihet, friheten til å kle seg slik en vil, og bestemme selv hva en syntes er best for en selv.

Når den muslimske kvinnen bruker denne friheten til å praktisere sin egen religion, og velger å dekke seg til blir hun sett på som hjelpeløs og undertrykt. Hijaben ses på som noe som påfører undertrykkelse, og land i vesten føler det er deres ansvar å ta vekk dette hinderet. Mange har sikkert hørt om kvinnene med den påtvungne hijaben. Men hva med kvinnene på den andre siden? Hva med de kvinnene som ønsker å

dekke seg til, men mister retten til å velge hodeplagget? I Frankrike har arbeidsgivere rett til å nekte sine ansatte i å gå med hodeplagg. Dette har en undertrykkende effekt. Mange opplever dette som å bli frastjålet en del av sin identitet. For noen vil det føles vanskelig å ta del i arbeidslivet.

Dersom noe er til skade for samfunnet, vil det være naturlig å forby det. Men det er feil å trække på individers rettigheter fordi en selv føler for det. Hvorfor legges det en grense for kvinnes rett til å velge? Islam har ikke påtvunget den muslimske kvinnen hijaben, men gitt henne valget, for der hvor det er tvang, er det ikke Islam. Islam har gitt kvinner både rettigheter, og minsket deres forpliktelser.

I 1300 år latterliggjorde verden blindt de ordene den ærverdige profeten (sa) kom med for å bedre kvinners rettigheter. Hans lære ble fordømt. På 1900-tallet begynte mange land å endre lovene sine på en måte som var i samsvar med prinsippene til Den hellige profeten (sa). Den engelske loven som krevde bevis på mishandling som essensiell for skilsmisse ble endret i 1923. I 1912 ble skilsmisse tillatt i New Zealand, men kun hvis en av partene i et ekteskap ble bedømt sinnssyk i en periode på minst syv år. I Portugal i 1915, i Norge i 1909, i Sverige i 1920 og i Sveits i 1912 ble det vedtatt lover som tillot skilsmisse. Kvinner har i dag mulighet til å ytre sine meninger i politikken. Men islam kom med de samme rettighetene for kvinner allerede for 1400 år siden. Dette er rettigheter gitt til kvinner av Gud. Det er ikke noe kvinnene kjempet seg frem til for 1400 år siden, men er noe kvinner har krav på fordi disse rettighetene er fra Gud. Og nettopp derfor, kan ikke disse rettighetene bli fratatt henne. Vi skal være stolte over å bli kalt muslimske kvinner, fordi vi tilhører religionen som ga oss frihet.

Kilde:

<https://www.alislam.org/library/books/Muhammad-the-liberator-of-women.pdf>

BARNESIDER

Hvordan være takknemlig for Guds velsignelser i hverdagen

Avdeling Nordstrand

Hverdagen til mange mennesker er ofte preget av krig, flukt, sult og mange har heller ikke et sted å bo. Vi som bor i Norge tar ofte dette for gitt fordi Allah har velsignet oss med mat, hus, gratis skolegang og ikke minst en familie som gjør alt for oss. I disse dager er media fylt av en rekke nyheter om situasjonen i Palestina hvor barn har mistet alt, absolutt alt. Barna har ingen steder å dra til, de gjemmer seg i huler uten sine foreldre og nærmeste familie. Vi må derfor være takknemlig for at vi får bo i et land som Norge, hvor vi har tilgang til alt uten å måtte streve for det.

I Den hellige Koranen leser vi: *«Og (husk også den tid) da deres Herre meddelte dere (gjennom profetene): Hvis dere er takknemlige (for mine velsignelser), så vil jeg visselig mangfoldiggjøre dem for dere, men hvis dere er utakknemlige, så er min straff visselig streng.»*

(Sura Ibrahim, vers 8)

Kjære Nasirat! Det er derfor viktig å ha fokus på alt vi har som vi tar for gitt. Vi må huske å lovprise Allah (si *Alhamdulillah*) for alt vi gjør og får i løpet av en dag, for det finnes andre mennesker som ikke har tilgang til alt vi har.

Videre leser vi i en hadith at den som ikke er takknemlig overfor mennesker, heller ikke viser takknemlighet ovenfor Allah. (*Sunan Abi Dawud 4811*) Dette betyr at man til enhver tid bør sette pris på hva andre mennesker gjør for oss. Dette kan være våre søsken, foreldre, lærere, venner, naboer og andre bekjente som hjelper oss med å få dekket våre nødvendige behov som å kunnskap, mat, råd, gaver, trøst, klær og ly.

Mine Nasirat, vårt ønske til dere er å reflektere over alt vi har og gjør. Er det noe vi kan gjøre for at andre kan ha det bedre bør vi prøve å gjøre det. I tillegg til det bør vi også sette pris på de menneskene rundt oss som støtter og gir oss alt vi har i dag. Og ikke minst må vi takke Allah som har gitt oss et trygt lang å bo i med tilgang til alt vi trenger for å overleve.

Nedenfor har vi eksempler fra ulike myar fra vår avdeling på hva man bør være takknemlig for og på hvilke måter vi kan vise takknemlighet overfor Allah:

- At vi har en mamma og pappa
 - Vi får så mye hver dag (mat, klær, godteri, spill,) vi glemmer å takke Gud for det
 - Vi bør hjelpe mennesker som ikke har tilgang til alt det vi har.
-
- Vi kan gi sadqa til de fattige
 - Vi kan be for de som har det vondt
 - Gi noen gaver i jul til de som er syke (er i sykehjem, fattighus)
-
- Vi bli glade når vi får noe, men glemmer å vise takknemmelighet
 - Vi har en Gud
 - At vi har en mamma og pappa

TEMA: PROFETEN MUHAMMAD (SA)

Avdeling Drammen

1.

1. Hvor gammel var profeten Muhammad (sa) da han ble profet?

- 40år

2.

2. Når og hvor fikk profeten (sa) åpenbaringen av Koranen?

- I Ramadan, i hulen Hira

3.

3. Hvem fikk profeten (sa) åpenbaring av Koranen fra?

- Av engelen Gabriel

4.

4. Når ble Profeten (sa) født?

- Han ble født 24. april, år 571 e.Kr.

5.

5. Hvor ble profeten (sa) født?

- Mekka, Saudi Arabia

Av: Adeela Sabooh, avdeling Kristiansand